

ŽIVOT FARNOSTÍ



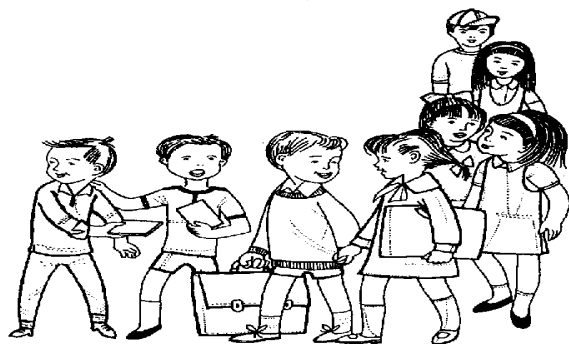
ROČNÍK: V

ZÁŘÍ 2011

č. 9

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota.
VYDÁVÁ FARNÍ ÚŘAD PRO POTŘEBU SVÝCH FARNÍKŮ.

PRÁZDNINY SKONČILY, ZAČÍNÁ ŠKOLA



Milí školáci.

Na začátku prázdnin jsme si připomínali, že ve škole Pána Ježíše prázdniny nejsou. To znamená, že věřící děvče, nebo chlapec nezapomíná na ranní a večerní modlitbu, že nedělní mše svatá je pro něj i o prázdninách samozřejmostí. Ba právě o

prázdninách, kdy děti nemusejí ráno brzy vstávat, aby přišly včas do školy, mohou více času věnovat ranní modlitbě. Ta je důležitá, zvláště pokud je spojená s konkrétním předsevzetím na nastávající nový den, který je, jako každý den našeho života darem Božím, je třeba za něj Bohu děkovat a čas dne dobře využít.

Pro děti, které si navyknu o prázdninách věnovat určitý čas ranní a večerní modlitbě, není pak problémem, pomodlit se, byť krátce ráno po celý rok, i když zvláště ráno není mnoho času. Koho mám rád, na toho si vždy čas dovedu udělat.

Podle toho, jak bude vypadat můj náboženský život v novém školním roce poznám, zda jsem ve vztahu k Pánu Ježíši zahálel, nebo ne! Modlitba je důležitá. Skrze ni si vyprošujeme Boží požehnání a víme, že: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání”.

Drazí rodiče.

Jistě své děti připravujete svědomitě do školy. Kontrolujete, zda mají v pořádku všechny učební pomůcky, které budou v tomto školním roce

potřebovat. Nezapomeňte však, že se mají také vzdělávat v pravdách víry! Nebuďte lhostejní k jejich náboženské přípravě do života! Modlete se s nimi a také za ně! Přicházejte s dětmi pravidelně na nedělní a sváteční mši svatou. Neposílejte děti do kostela samotné. Nezapomínejte, že nejlepší škola je příklad rodičů! Jednou vám za to děti budou vděčné. Využívejte také každé příležitosti, kdy můžete být s dětmi. Zajímejte se o to, o co se ony zajímají, s kým se setkávají, jaké názory zastávají a kdo ovlivňuje jejich smýšlení. Pokud vaše děti ztratí důvěru k vám, nebudou se vám svěřovat se svými problémy, bude je „vychovávat“ ulice. Zklamání, které z toho vyplyne je bolestné a může poznamenat vaše stáří.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro měsíc září :

Úmysl všeobecný: Za učitele, aby svým žákům předávali lásku k pravdě a vychovávali je k opravdovým mravním a duchovním hodnotám.

Úmysl misijní: Aby křesťanská společnost na asijském kontinentě horlivě hlásala evangelium a vydávala radostné svědectví o kráse víry.

Úmysl národní: Za to, aby všechna společenství v církvi, zejména ve farnostech a rodinách, poskytovala pomoc a věnovala pozornost těm, kdo byli pokřtěni nebo se na křest připravují.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v červenci a srpnu 2011 přijali:

Dušana Pavlíka	Újezd
Jiřího Macíka	Újezd
Adama Martina Dubce	Slopné
Marii Dohnalovou	Napajedla
Viktorii Sudkovou	Horní Lhota

* * *

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem v srpnu 2011 začali:

Martin Horák a Adéla Cagášková	Milovice – Domaželice
Libor Majzlík a Adéla Březnická	Sehradice - Slavičín

* * *

V měsíci červenci a srpnu odešli na věčnost a byli pohřbeni:

28. června:

Anna Goňová 65 let
Újezd 300

30. června:

Oldřiška Novosádová 92 let
Sehradice 158

3. července:

Miloslav Fiodor 54 let
Slopné 145

9. července:

Františka Slaměnková 77 let
Vysoké Pole 164

9. července:

Antonín Babíček 87 let
Vysoké Pole 114

15. července:

Lidmila Honková 76 let
Drnovice 130

1. srpna:

Libuše Hlavičková 85 let
Újezd 235

5. srpna:

Anna Zvonková 69 let
Loučka 110

7. srpna:

Alois Plášek 82 let
Horní Lhota 106

20. srpna:

Josef Olejník 57 let
Újezd 110

24. srpna:

Jaroslav Hlavička 56 let
Újezd 260

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

Pane, pojd'te si hrát!

Když se tak člověk podívá na tu dnešní mládež, nevěří svým očím. Takoví jako ti naši mladí jsme opravdu nebyli. Od dvanácti let vasedávají na zábradlích u autobusových zastávek, krouží kolem nás na kolečkových bruslích, v nose a uších mají zavěšené záclonové kroužky, zdobí je pestrobarevné účesy a životní zkušenosti, které jsme my nedokázali posbírat ani za celý život.

Tohle všechno ale nakonec všichni dobře vědí, tak proč o tom ještě psát? Spíše je potřeba s tím něco dělat. Jenže zkuste říct takovému mladému, aby šel místo odpoledního zevlování na náměstí třeba shrabat listí do parku. Ručím vám za to, že jeho životní styl jen tak nezměníte. Jediné, co se změní, bude váš zdravotní stav. S boulí na hlavě od jeho baseballové pálky nebo s vymknutou sanicí budete následující týden úpět na chirurgii a dušovat se, že příště se do ničeho montovat nebudete.

Jenže člověk se do toho montovat musí, i když není montér, jinak nakonec skončí ještě hůř. Musí se však začít o něco dřívě. Čím dřívě, tím lépe. Kdyby tátové bydleli doma a ne v garážích a věčně se nevrtili v těch svých trabantech a chevroletech, kdyby si mámy nemyslely, že musí každý den uvařit tunu jídla, aby rodina netrpěla hladem, ale místo toho si společně s dětmi hráli, bylo by to jiné. I ti medvědi od Kolína to věděli.

„Pane, pojd'te si hrát!“ pověděl jeden druhému a pak to začalo. Hráli si od rána do večera až do zblbnutí. To je jediný způsob blbnutí, který lidský rod opomíjí. Ke své škodě. Zato všechny ostatní náruživě pěstuje. Mám jakési tušení, že sám Bůh si s námi hraje. Kdo v něj uvěří, hraje si s ním také. Pak je to v životě přece jen jiné.

Hraní je osvědčená metoda, kterou často používám, když jsem s dětmi na výletě nebo na hodině náboženství. Jakmile jim řeknu: „Tak si zase něco zahrajeme, abyste si trochu odpočinuly po tom nicnedělání“, okamžitě ožijí a hned se ptají: „A co?“ „Jelikož máme náboženství, nějakou zbožnou hru. Jenže mě zrovna nic nenapadá. Navrhňte něco samy.“ „Třeba na četníky a na zloděje.“ „To neznám, jak se to hraje?“ „Ale znáte, pane faráři, to zná přece každý trouba.“ „Jak jsi to myslel?“ „Já vám to vysvětlím. Vy budete četník a my zloději. My vám budeme utíkat a vy nás budete chytat. Je to jednoduché jak facka.“ „No jo, ale něco musíte napřed ukrást., když jste zloději. Nemůžu vás přece jako policajt honit, když jste nic neukradli.“ Pane faráři, vy jste opravdu včerejší... Tak už nás hoňte, za chvíli bude zvonit a bude po hodině.“ „Myslím, že je času ještě dost, podívám se na hodinky. Darebáci, který z vás je má? Jen počkejte, až vás chytím!“

(z postřehů a povídek P. Jiřího Barhoně připravil V. Ulrich)

O včelách a lidech.

Když otevřu úl a prohlížím včely, zdají se mi všechny stejné. Kdybych se ale podíval pozorněji, zjistil bych, že nějaké rozdíly mezi nimi přece jen jsou: jedna je delší a štíhlejší, jiná zase kratší, silnější. Dokážu si i představit, že mají rozdílné povahy: některá je klid'as, druhá náladová a další třeba ukecaná. A taky je docela možné, že jsou mezi nimi i celebrity, nebo ty co se jim „smůla lepí na paty“. V mojich očích je to ale bezvýznamné. Mám je rád všechny takové, jaké jsou.

A jak se asi dívá na nás náš nebeský Otec? Říká se, že Bůh se nejvíc směje, když si plánujeme co budeme dělat zítra. Já bych ale řekl, že se směje ještě víc, když se posuzujeme kdo je lepší a kdo horší, nebo kdo je víc a kdo míň. Kdo jsme ve skutečnosti v Božích očích krásně vystihuje událost z pohřbu habsburské císařovny Zity. Když pohřební průvod dorazil před kostel kde mají Habsburkové kryptu, dvorní komoří stojící před rakví zabušil na těžké kostelní dveře. Za nimi se ozval bratr kapucín slovy: „Kdo si přeje vstoupit?“ Komoří odpověděl: „Já Veličenstvo Zita, císařovna rakouská, korunovaná královna uherská, královna česká, dalmátská, chorvatská,“ ...

a následovalo dalších více než čtyřicet titulů. „Tebe neznám“ odvětil kapucín. Po chvíli komoří opět zabušil a na otázku kdo si přeje vstoupit odpověděl: „Já Veličenstvo Zita, císařovna a královna.“ „Tebe neznám“ znovu zněla odpověď. Po delší odmlce opět bušení na dveře a bratr kapucín se ptá: „Kdo si přeje vstoupit?“ „Ubohá hříšnice Zita“ zní tentokrát odpověď. Dveře kostela se tak jako Boží náruč otevírají a bratr kapucín říká: „Tebe znám, pojď dál“.

Vzpomeňme na tuto příhodu, až se budeme příště nafukovat pýchou třeba nad tím, kam až se nám podařilo vystoupat na společenském žebříčku.

Pavel Maček

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971 – 1983

Připomíná-li si Újezd a jeho přífařené obce 750. výročí první zprávy o jejich existenci, jistě si obyvatelé této tak krásné části jižního Valašska vzpomenou s vděčností na kněze, jemuž náleží čestné a přední místo v jeho historii, a to na našeho bývalého místoděkana, arcibiskupského radu a zdejšího faráře P. Stanislava Gottwalda. Pečeť jeho pastorače a působení zůstává nejen v naší mysli, vzpomínkách a srdcích, ale nesou je i mnohé objekty spojené se zdejším kostelem, farou atd., o což se zasloužila určitě jeho hluboká víra, intelekt, organizační a budovatelské schopnosti. V památném výročí pro Újezd tak jistě s díky vzpomeneme jeho nedožitých 97. narozenin a to nejen při slavnostech s ním spojených, ale i v den jeho narozenin 13.11.1914. Květiny i hořící svíce, které stále vidíme na jeho hrobě, nám neustále připomínají jeho náhlý odchod na věčnost 6. července 1983 – S.T.T.L., zároveň i všem, kteří zde odpočívají. Vize P. Gottwalda směřovaly ke zvelebení jak obce tak zejména její dominanty – farního chrámu sv. Mikuláše, který je po architektonické stránce nejkrásnější a největší empírovou stavbou na našem okrese a která inspirovala a inspiruje i jeho nástupce ke starostlivé péči o její neustálé zvelebování dodnes.

A.D. 1978

Hlavní úsilí vynaloženo v tomto roce k provedení nové omítky kostela. Původně bylo stanoveno: otlouct co jen třeba a stěny vyspravit. Tento návrh byl však opuštěn, protože omítka byla hodně zvětralá. A tak se otloukla celá až na kámen resp. cihlu. Byly ponechány pouze římsy, pokud držely. Trubkové lešení bylo vypůjčeno z Olomouce (dóm, Bzence; P. Krybus) a Uherského Hradiště, kde zvláště o. Mareček měl pochopení pro naše starosti. Skoro všechny trubky lešení byly použity nejdříve ke věži (11 pater), s jejíž opravou se nejdříve začalo. Po dokončení bylo lešení rozebráno a „olešenováno“ celá jižní, přední a ze 2/3 i severní strana. K sundávání lešení – to zapisují na věčnou paměť této ke cti farnosti přišlo 86 pomocníků!!! Stavbu lešení obětavě vedl zdarma člen farní rady Josef Častulík, tesař z Drnovic. Partu zedníků, jichž pracovalo denně až 15 (+cca 10 až 20 pomocníků) měl na starosti p. Petr Kozubík z Újezda. Pomocné práce parťáka dělal dědeček Ďulíků, který pracoval denně (a obětavě). Z ostatních uvádím zedníky: Machů Ludvík, Buriánek Alois, Belžík Josef (Slopné), Váňa Jindřich (Slopné), Kráčalík Lad., Hlavica Karel, Fojtů Fr. (V.P.), Kovář Josef (Sl.), Bartoš, Vítek, Kolařík Jos. (Sl.), Zvončák Josef a mnoho jiných. Z ostatních to byli bratři Stanislav a Josef Raškovi, Stanislav Drga, Martin Hollý. Práce klempířské: Komunální služby Valašské Klobouky – Jos. Holý z Drnovic, který mnoho udělal zdarma. Na oplechování říms bylo použito měděného plechu. Přestože počasí nám nepřálo (březen – duben stále přeháňky, i sněhové, zima, větrno), práce pokračovaly rychle kupředu, takže se skončilo v době asi 3 měsíců – a to byla ještě vyspravena a natřena farní budova. Proti vlhkosti zvenku se přidával do malty tzv. „Betofix“. Natěr byl proveden dle návrhu Památkové péče Brno látkou tzv. Akron, výrobce Brno. Bylo spotřebováno skoro 20q této látky, která má rovněž chránit stěny před povětrnostními vlivy. Omítání začalo 8. dubna 1978. K pouti byla hotova i fara. (I MNV, jemuž FÚ zapůjčil lešení na 14 dní, aby natřeli celou budovu).

Stavební náklady podle přibližných čísel byly následující: doprava materiálu – 5 600, písek a štěrk – 7 000, ostatní materiál - 8 200, měděný plech - 24 200, klempířské práce - 28 500, zednické práce – 23 000, strava – 10 000, barva - 26 000, vápno – 14 000, celkem asi 150 000. ONV dal 40 202,- (barva, vápno). Věřící (všichni) byli nápomocní (ti hlavně, kteří nemohli osobně pomáhat – finančně nebo jiným materiálem – vejce, slanina, slivka). Denně jsme rozbíjeli až 150 vajec, čepovalo se cca 3 litry slivovice, ale to vše věřící přinesli. Pivo a sodovky byly k dispozici volně. Obědů jsme dávali až 30 denně. Vše připravovala obětavá farní hospodyně Anna Janošová. Stolování – pokud počasí dovolovalo – bývalo na farním dvoře, jinak na farní chodbě.

Zástupci Památkové péče z Brna udělali jednou „kontrolní práci“ a vytkli nám, že do malty se dává moc cementu, což také dali do zápisu. Přáli si omítku jen vápennou, což ale bylo pro naše zedníky nezvyklé, proto se přidávalo vsutku část cementu, jinak by omítka nedržela (místy jí bylo potřeba až 5 cm). Ono platí Alia teoria – alia Praxis.

Ještě na závěr: většina pracovníků dělala zdarma, jinak by náklady byly obrovské (zedníci na „fuškách“ berou až 40 Kčs na hodinu + stravu a pití). Při skončování prací na faře jsme zjistili, že ve sklepe – ze stěny od cesty – prosakuje voda. Vypadalo to, že je to prosakování ze septiku. Když jsme však přefezali trubku ke studni, která kdysi vedla

k domácímu Darlinku – prosakování ustalo. Celá farnost – za pochopení a obětavost + práce zasluhuje díky a pochvalu. Všechny náklady jsou zaplacený a ještě hotovost zůstává.

Duchovní život ve farnosti – o svátcích a dovolené vypomáhá vždy (hlavně při zpovídání) můj rodák P. František Opletal, spirituál kněžského semináře v Litoměřicích. Sv. přijímání bylo letos podáno přes 28 tisíc, což je rekord. Zpovídání (Kr. Krále a před velikonoce) bude asi nutno rozdělit ještě na „předzpovídání“, pátek odpoledne před hlavním zpovídáním sobotním (v sobotu bývá špatná autodoprava). Přihlášených školáků do vyučování náboženství 250 – pochopitelně úbytek. Mnozí rodiče pod nátlakem „nepřihlásili“ nebo přihlásili pozdě. Pomazání nemocných (2x za rok) v kostele se osvěďuje.

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ **Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR**

Sněmovní text č. 8 (pokračování)

Směr a příklad v úsilí o přijetí koncilu v globálním rozměru nám dokumentuje mj. skutečnost, když v lednu 1964 podpořil Pavel VI. ekumenické úsilí svým setkáním s hlavou východních křesťanů. Šlo o událost, pro jejíž dobu bylo nutno jít o více než pět století nazpět do historie, a fakt, že se papež a konstantinopolský patriarcha Athenagoras sešli na neutrální půdě a o všem zároveň v kolébce křesťanského náboženství, ve Svaté zemi, měl hluboký symbolický význam, byla to jakási smířlivá tečka za dávnými spory, při nichž hrála nemalou roli též otázka přednosti římského stolce před konstantinopolským. Ještě mnohem větší ekumenický dopad mělo rozhodnutí, na kterém se dohodli otcové II. vatikánského koncilu a které pak ratifikoval papež a Athenagorovi zástupci: den před uzavřením sněmu, 7. prosince 1965, byly slavnostně zrušeny klatby, jimiž se roku 1054 vzájemně postihly Řím a Konstantinopol. O den později v bazilice sv. Petra předsedá Pavel VI. za přítomnosti obrovského zástupu diváků a delegací jedenapadesáti vlád a devíti mezinárodních organizací závěru koncilu. Díky prestiži Jana XXIII. a diplomacii Pavla VI. zůstal petrský úřad bez úhony, a postavení papežství bylo, jak se zdálo, koncilem posíleno /FH 552 – HP 36/.

Když nezávislý německý publicista Peter Seewald při rozhovoru s kardinálem a pozdějším papežem Benediktem XVI. mu předložil názor, že z vnějšího pohledu se zdá, že velký koncil se dal dávno do pohybu. Poselství spásy se odmítá, všude se očividně nově definují články víry. Potřebuje církev nějaké třetí vatikánium jako vysvětlení a ukazatel cesty? Sv. otec odpověděl: Řekl bych, že ne v blízké budoucnosti. Pro ilustraci bych uvedl jednu příhodu. Kardinál Cordeiro z Pákistánu vyprávěl, že jednou na synodní radě, kde byl také kardinál Döpfner s hrůzou ve tváři zvedl ruce a zasténal: „Ale až po mé smrti!“ Vrchovatě mu stačila zkušenost jednoho koncilu. Zřejmě došel k přesvědčení, že je to zkušenost, která by se měla vyskytovat jen ve velkých časových odstupech. Jak se ve skutečnosti ukazuje, je takový koncil naprosto převratná a vše převracející událost, na jejíž zvládnutí je zapotřebí dlouhého časového období. Druhé vatikánium jsme ještě zdaleka nezpracovali. A třetí by nám v tom nepomohlo ... Aby bylo možné přijímat dobrá usnesení, musí být všechno uvnitř církve předem připraveno. Koncil není žádný deus ex machina, ze kterého se náhle vysypou správná rozhodnutí, na jejichž základě se všechno správně rozběhne. Může se chopit vždycky jen toho, co je živé, a pak to přetvořit nějakým usnesením. Proto je především nezbytná trpělivost živého utváření doby a otázek, dříve než se vtělí do právní formy a textů. Nemyslím si tedy, že bychom měli v koncilu vidět nějaký zázračný prostředek. Naopak, koncil obvykle vytváří krize, které se pak přirozeně mají stát krizemi léčivými. Teď jsme však zaměstnáni ještě druhým vatikánem ... třeba se zabývat otázkou křesťanské jednoty, náboženský dialog se stane velkým tématem. Samozřejmě je zde celá oblast problémů sociální a politické etiky. Na otázku zda vzniknou uvnitř církve nové formy církevního života, odpovídá, že s tím počítá. Každá velká kulturní změna vnesla i nové životní formy do církve a také nové formy kultury víry. Vzpomeňte třeba na románské umění, gotiku, renesanci,

baroko a rokoko, na církevní kulturu 19. století, na nové formy církevního života, které vznikly v secesi. Co nastalo po druhém vatikánském koncilu, by se dalo téměř označit za kulturní revoluci, pomyslíme – li na falešnou horlivost, s níž se vyklízely chrámové prostory; stejně horlivě i klérus a řády měnily svou tvář. Podobných unáhlení dnes mnozí opět litují. V živé církvi se ovšem docela určitě budou vytvářet nové výrazové formy. Takový pohyb nastává. Jako vždy se při takovém procesu bude muset rozlišovat kroužek od pšenice podle slov apoštola: „Plamen Ducha nezhášejte ... Všechno zkoumejte, dobrého se držte.“ /1Te 5, 19-21/. Zda papežství zůstane tak jak je, odpovídá, že ve svém jádru určitě. To znamená, že je nezbytně nutné, aby zde byl člověk, který tu stojí jaké nástupce svatého Petra a nese poslední osobní odpovědnost s kolegiální podporou. Ke křesťanství patří personalistický princip. Nerozplývá se někde v anonymitě, ale představuje se v osobě faráře, biskupa a osobní výraz má i v jednotě celé církve. To zůstane: odpovědnost za nauku, za jednotu církve, její víry a jejího mravního řádu popsána prvním i druhým vatikánem. Formy provádění se mohou měnit – a určitě se změní, až dosud odloučená společenství vstoupí do jednoty s papežem. Jaké konkrétní varianty se objeví, si nemohu a ani nechci vymyslet. Jak bude přesně vypadat, nemůžeme dnes předvídat. Ptá se, zda může dojít k novým teologickým objevům, které změní církev a učiní víru srozumitelnější nebo naopak učiní víru ještě těžší. Odpovídá, že všechno je možné. Ve 20. stol. jsme byli svědky teologických objevů prostřednictvím lidí jako Lubac, Congar, Danielou, Rahner, Balthasar etc. Protože víra zachází do tak hlubokých dimenzí, vždy se v ní skrývají i nové pohledy. Potkáváme se s novými problémy s postupem historicko – kritické metody, s pronikáním humanistických věd do teologie atd. S tím musíme počítat. Víra se může stát těžší, ale také snadnější, přístupnější. P. Seewald cituje část nových otázek a nebezpečí, jež se pro církev rýsují. Mluví o výtce fundamentalismu, že církev se vzpírá demokratické společnosti, brání svobodě názorů a víry, o podryvání obsahového jádra biblické víry etc. Sv. Otec reaguje tím, že proti tomu stojí síla milionů věřících, kteří i dnes nacházejí ve víře cestu k pravému lidství. Křesťanská víra byla ve velkých diktaturách našeho století násilně umlčena; zůstali jí věrni jen ti nepočítelní, jak se říká. Po pádu mocnářů vidíme, že tito pohrdaní věřící byli opravdovými svědky lidskosti, že razili cestu pro obnovu. Křesťanská víra má mnohem větší budoucnost než ideologie, která ji vyzývá k tomu, aby se zrušila.

*Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

Rozhovor pro farní měsíčník: s P. Mgr. V Í T E M H L A V I C O U



Píše se datum 6. července 2001. Mimořádný a požehnaný den pro celou naši farnost. Nádherné letní počasí, kdy se i slunce radovalo tak, že se nenechalo zastínit jediným mráčkem a snažilo se vykouzlit ještě krásnější scénérii už i tak půvabné krajiny pod Klášťovem, na místě bývalé osady Ploština, které si otec Vít Hlavica vybral pro slavení své první mše svaté. Místo kdysi tak bolestné, místo ještě donedávna zneužívané bývalou propagandou - avšak dnes už místo posvátné. A

k jeho posvátnosti přispěla i tato nezapomenutelná slavnost, kdy Ploština už nebyla tou, jak se říká, Bohem zapomenutou, nýbrž tou, kde jeho přítomnost byla tolik cítit ...

Vzpomínáte ...? Jako by to bylo včera ... a přitom od té doby uteklo neuvěřitelných deset let. Ano, otec Vítek oslavil letos už desáté výročí svého kněžského svěcení.

A kde všude trávil tato uplynulá léta? Ve farnosti Zábřeh vykonával svou roční jáhenskou službu, poté devět let na Slovácku, nejprve coby kaplan ve Veselí nad Moravou a Radějově a pak jako polešovický farář. Před rokem byl jmenován farářem u Panny Marie v Kroměříži.

Na své rodné Valašsko se však vracívá podle možností a podle svých slov stále rád ...

je to tak, otče Vítku?

Řeknu to stručně. Ano, velmi rád.

Co Vás napadne, nebo co si vybavíte jako první, když slyšíte taková slova jako vzpomínky na dětství, rodný kraj, rodná vesnice a tak podobně?

Nejsem zase tak starý, abych jen nostalgicky vzpomínal. Ale je pravda, že si vzpomenu na své blízké a známé každý den. Vzpomínky a zážitky z dětství se mi vybaví pokaždé, když se setkám s dětmi nebo mladými lidmi. Srovnávám, jak prožívají své dětství oni a jak jsem ho prožíval já sám. Pak jim samozřejmě nějakou svou zkušenost nebo zážitek sdělím. A tak se něco dozví i o mé rodné vesnici, farnosti a lidech, kteří tu žijí. Při primici jsem si uvědomoval, že budu svůj život prožívat na jiných místech než je rodná farnost a kraj. Ale pokaždé, když přijíždím do rodné farnosti, jsem tak trochu dojatý. Když od Loučky vidíte újezdský kostel, hřbitov a školu a na „Ohřeblíku“ vysockou kapli, Pole, Ploština a za kopcem kostel v Drnovicích, mám náramnou radost. Valašsko je nádherné.

Vy jste však doma až tak moc nepobyl. Odešel jste už v patnácti, to si Vás rodina (a Vy zas jí), moc neužila. Možná bylo i někdy smutno, ne?

V patnácti letech jsem sice odešel do Kroměříže, ale víkendy a prázdniny jsem většinou prožíval doma. Vzpomínám, jak jsme si vždycky v pondělí vyprávěli s kamarády o tom, co jsme prožili o víkendu. Spolužáci mně většinou záviděli, protože jejich víkendy nebyly tak zajímavé. Přitom se můj víkend „točil“ kolem práce, kostela, návštěvy rodiny a nějaké té zábavy. Ve všem se odehrávalo něco krásného a veselého. Smutek po domově jsem proto nepocíťoval. A myslím, že rodiče si také rádi odpočinou od svých dospívajících dětí.

Úmysl pokračovat dál ve studiu na teologické fakultě byl už při Vašem nástupu na Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži?

To jsem o teologii moc nevěděl. Bavil mě dějepis, a právě ten jsem chtěl po gymnáziu studovat. Myšlenka na kněžství se objevovala vícekrát. Nejprve v hlavě malého ministranta. Pak nějakou dobu vůbec ne. No a na začátku čtvrtého ročníku gymnázia se vrátila a už se jí nedalo vůbec uniknout. Neměl jsem jinou možnost, protože každá jiná představa o životě mi připadala slabá a nedostačující. Myšlenka udělat nějakou radost pro Boha, být s lidmi a pro lidi, ta mi nedala spát a zároveň mi přinášela do duše překvapivý klid. Arcibiskupské gymnázium v tom hrálo také svou velkou roli: učitelé, vychovatelé, kněží a hlavně skvělá parta na internátě. Bylo tam tolik možností jak lépe poznat Boha, že za to budu celý život vděčný.

A kdo byl Vaším vzorem ve víře anebo skrze které lidi Vás Bůh nejvíce oslovoval?

No to je celá řada lidí. Především rodiče. Když máte dobré rodiče, pak už k dobrému životu skoro nic nepotřebujete. Potom celá široká rodina, známí z farnosti a kamarádi, a hlavně kněží. P. Stanislav Gottwald mě pokřtil a já si ho jen matně pamatuji z kostelní lavice. Zásadním způsobem pak Mons. Jaroslav Studený, Mons. Jan Můčka a P. Jan Szkandera v Kroměříži. U všech jsem viděl krásný příklad, obětavost a lásku k církvi. Když se dělaly na konci osmdesátých let ve farním kostele mozaiky v presbytáři, často jsem pozoroval umělce, jak ty barevné kamínky štípou kleštěmi a pomalu lepí do předmalovaného obrazu na stěně. Kousky těch barevných kamínků jsme si brávali i domů. Měl jsem je dlouho schované v jedné krabičce. (Až teď mě napadlo, jestli to nebyla krádež? Ale oni nám to tenkrát asi dovolili.) Můj obraz víry je tvořen maličkostmi, které jsem mohl denně

objevovat a prožívat, a které mi „naštípali a vtlačili“ jako do malty tito lidé a kněží. Každá ta maličkost byla jinak barevná. Možná sama o sobě nedávala smysl, ale po těch letech už něco málo na tom obraze vystupuje a objevuje se něco hezkého. Ten proces pokračuje, protože jsem zatím naživu a stále potkávám další vzácné lidi a kněze a příklady.

Farářem v Polešovicích jste byl sedm let. Chtělo se Vám opouštět kraj úžasných vinogradů, bohatých folklórních tradic a všeho co s tím souvisí a jistě se odráží i v životě farnosti, a ještě k tomu v době, kdy jste úspěšně dokončil rozsáhlou venkovní opravu krásného barokního kostela i s jeho okolím?

Polešovice (později i Nedakonice) byly mou první samostatnou farností. Stačil mi jeden den k tomu, aby se mi tam dobře spalo a dobře vstávalo. Život tam byl pro mě nadmíru krásný a požehnaný. Kněze tam mají v úctě a rádi. A je tam veselo. Ano, byl to můj druhý domov. Rád na tamější lidi vzpomínám.

Kostel Panny Marie v Kroměříži, který máte nyní na starosti, patří také k perlám barokního umění; nicméně pastorece v poměrně velkém městě bude asi jiná. Čím se liší?

Farní kostel Panny Marie v Kroměříži je nádherný, to máte pravdu. Tímto vás zvu k jeho návštěvě. Město je krásné, bohaté na památky i kulturní život. Když svou návštěvu spojíte se Sv. Hostýnem, pak zcela určitě neprohlopíte. I lidé z okolí sem rádi chodí. Když jsou ve městě, tak se ve zdejším kostele zastaví a pomodlí. Přesto nebudu zastírat, že na vesnici jsem byl jako ryba ve vodě. Tady se tak trochu plácám jako ryba na suchu. Vždycky mi pomůže, když si řeknu: „Není důležité, abych byl tam, kde se mi líbí. Ale aby se mi líbilo tam, kde jsem.“ A tak si pomalu zvykám. Lidé jsou tu hodní a obětaví, jen se tu prostě žije jako v každém městě. Anonymně a s určitým odstupem. Modlit se spolu a přitom se neznát, to je pro mě velké tajemství, kterému zatím nerozumím. Takže se musím více snažit...

Jsme rádi, že občas zavítáte i k nám. Vysokopolští si Vás rádi zvu – např. ke slavení významných událostí jakými byly svčení obecných symbolů nebo nedávné oslavy 750. výročí ... a vždycky je na nich přitom vidět taková zvláštní správná hrdost na „jejich Víťu“ ...

Těch příležitostí není zas tolik, ale pozvání nechci nikdy odmítnout. Myslím, že hrdý mohu být na někoho, kdo s Boží pomocí něco velkého udělal. O mně to zatím neplatí. Ale budu se nadále snažit, abych rodné obci a farnosti aspoň nedělal ostudu.

(No, a co k tomuto teď povědět...? Nejspíš nic, protože „za to může“ ta jeho velká skromnost - a tak se ptám raději dál.)

Váš pěkný vztah ke zdejším lidem, krajině, ke kapličky Panny Marie ve Vysokém Poli atd. je velmi dobře patrný – a nejen z toho, jak jste se z něj před chvílí vyznal ...

Když prožijete během dětství se svými rodiči třeba jen jednu pouť, pak se vám nikdy tento zážitek nevytratí z paměti. Během dospívání se možná s vírou budete prát a uděláte spoustu chyb, ale nezapomenete na to místo a na setkání s Bohem. K vysoké kapli i na Ploštinu jsme chodili rádi na každou mši sv. To z vás nikdo a nic nevymaže. A podobné je to i s farním kostelem. Je velké požehnání pro věřící, že je v Drnovicích a ve Slopném kostel. Ale farní kostel je jen jeden. Jsem rád, že jsem ministroval převážně v tomto kostele. Lidé ze všech pěti vesnic se lépe znali a byli si bližší.

Tak to s vámi budeme určitě mnozí souhlasit, ale ještě k té Ploštině: proč jste si ji vlastně zvolil pro svou prmiční mši svatou?

Je to pro mě to nejposvátnější a nejkrásnější místo v našich horách, které mám rád. Jsou to Ježíšova slova: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ Copak nechce každý z nás milovat? Zajděte si tam, sedněte si do trávy nad kaplí a najdete odpověď, proč jsem zvolil právě toto místo. Doufám, že se tam za rok potkáme na další primici, tentokrát rodáka z Drnovic - Staníka Trčky.

Váš tehdejší primiční kazatel velebný pán (jak jste ho krásně a s úctou oslovoval) Studený ve své promluvě hovořil o náročnosti a tíze, ale i kráse a jedinečnosti poslání kněze. Jak často se Vám v praxi potvrzuje pravdivost jeho slov?

On věděl o čem mluví. Mluvil vždycky prostě, srozumitelně, jednoduše a přitom poutavě. A takový byl i jeho život. Při jeho pohřbu mě mrzelo, že za naši farnost nikdo nepromluvil a jemu nepoděkoval. On by o to nestál, ale zasloužil by si to. Kdyby se ta chvíle opakovala, zmínil bych tam větu, kterou mi často připomínal: „Buď k lidem dobrý!“ Za tu větu jsem mu nesmírně vděčný. A to bude i mé přání vám všem: „Buďte k sobě dobří!“

Jak jednoduchá a přitom tolik obsažná věta ... a jak často bývá pro nás těžké ji naplnovat. Na příkladu otce Vítky Hlavici je však vidět, že to jde. Známe to z každého osobního setkání s ním. A tak mu chci za nás všechny z jeho rodné farnosti za to poděkovat, stejně jako za tento rozhovor a popřát mu, ať krása a radost z kněžského poslání, vždycky převažuje nad únavou a starostmi, těmi neodmyslitelnými družkami každého dobrého a náročného povolání. Ať mu Bůh žehná, ať si navzdory uchová ten laskavý přístup - a svůj milý, upřímný úsměv...

Tak zase někdy, otče, nashledanou.

/H. Martincová/

Pořad bohoslužeb – září 2011 – farnost Újezd

1. září: Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Raškovy, zetě Miroslava, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu	
2. září: Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Galle, duše v očistci, ochranu Panny Marie a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodinu Váňovu, Zvonkovu, Machalovu a duše v očistci	MJ
3. září: Sobota Sv. Řehoře Velikého, papeže	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Pavelkovu a duše v očistci 52	Mě
4. září: Neděle 23. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Pechancovy, syna, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci, ochranu Panny Marie a pomoc Boží pro živou rodinu. Za + rodiče Elšíkovy, syna, dceru, rodiče Šenovské, syny, dceru, jejího manžela, duše v očistci a živou rodinu Za farníky Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života, s prosbou o dar zdraví a Boží ochrany pro celou rodinu do dalších let; za děti vnuky a + rodiče	An ZvV ŠF MJ
5. září: Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodinu Barcuchovu a syna Jaroslava	On
6. září: Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obu stran	
7. září: Středa Sv. Melichara Grodeckého, kněze a muč.	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Mozgvoxy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Pavelku, švagra, rodiče z obou stran, dar zdraví, ochranu a Boží pomoc pro živé rodiny	ZvV
8. září: Čtvrtek			

Narození Panny Marie	19.00 Dr.:	107	
9. září: Pátek Sv. Petra Klavera, kněze	15.20 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Pavelkovy, Ďulíkovy, Zichovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu	An
	18.30 Sl.:	Za rodiče Kozubíkovy, dvoje rodiče, syna Petra a ochranu pro živou rodinu	
10. září: Sobota Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	6.30 Új.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich + dceru Marii, + rodiče Králíkovy a Boží ochranu pro živou rodinu	Pe
	16.00 Lo.:	Za + Světlanu Slámovu (<i>výroční mše sv.</i>)	
11. září: Neděle 24. neděle v mezidobí Pouť ve Vysokém Poli	7.00 Új.:	Za živé a + Marie a Ludmily	Ma Pe Ra On
	8.15 Sl.:	Za + manžela Vladimíra, jeho otce, duše v očištění a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	
	9.40 Új.:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny	
	11.00 VP.:	Za farníky	
12. září: Pondělí Jména Panny Marie	15.20 Új.:	Za Františka a Annu Struškovy a dar zdraví pro živou rodinu	On
13. září: Úterý Sv. Jana Zlatoústého,	19.00 Dr.:	Za živé a + Marie a Ludmily z Drnovic	
14. září: Středa Svátek Povýšení svatého Kříže	17.35 Új.:	Za rodiče Struškovy, Antonína Fojtíka a rodiče	MJ
	18.30 Sl.:	Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu	
15. září : Čtvrtek Panny Marie Bolestné	19.00 Dr.:	Za + Josefa Žáka, bratra, rodiče, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	
16. září : Pátek Sv. Ludmily, mučednice	15.20 Új.:	Za + Jana Šomana, rodiče Šomanovy, Hůšťovy, dva syny a snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	Ku
	18.30 Sl.:	Za + Karla Mozgvu, bratra Rosťu, tatínka, + Stanislava Bělašku a dar zdraví pro živou rodinu	
17. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za Josefa Stružku, Josefa Pavelku, Karla a Marii Drgovu a dvoje rodiče	ŠF
	16.00 Lo.:	Za + rodiče, Josefa, Aloisii Martincovy, + dceru Annu s manželem, + rodinu Brachtlovu, Kadlecovu, syna a duše v očištění	
18. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za + Františku a Josefa Raškovy, rodiče a sourozence	Ku Mě Am KJ
	8.15 Sl.:	Za farníky	
	9.40 Új.:	Za Annu Janošovu (<i>výroční schůze</i>)	
	11.00 Dr.:	Za + rodiče z obou stran, Františka Stružku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu	
19. září : Pondělí Sv. Januária	17.35 Új.:	Za Františka a Annu Kuničkovy, Josefa a Zdeňku Dočkalovy, stařečky Trčkovy, dva syny a živou rodinu	On
20. září : Úterý Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu	

21. září : Středa Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Jana a Terezii Martinkovy, jejich rodiče, sourozence, švagry, + rodinu Tůmovu v cizině a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Soukupovy, Mozgvy a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
22. září : Čtvrtek Sv. Mořice a druhů, mučedníků	19.00 Dr.:	Za + Ladislava a Ludmilu Žákovy a Boží ochranu pro živou rodinu	
23. září : Pátek Sv. Pia z Pietrlciny, kněze	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Zichovy, syna Vladimíra, dceru Leničku, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Šenovské, syny, dceru, rodiče Plškovy a dar zdraví pro živou rodinu	MH
24. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Mozgvy, živou a + rodinu Za + Václava Bařinku	Ku
25. září : Neděle 26. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za občany Loučky ke cti sv. Václava Za Jaromíra Mlýnka a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Jana, Františka, S.M. Emanuela a Annu Machů, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za + manžela, rodiče a + Annu Petrů	ŠF Mě Ra MJ
26. září : Pondělí Sv. Kosmy a Damiána, mučedn.	17.35 Új.:	Za + manžele Vojtáskovy, Kedrovy, Frýželkovy, duše v očiřtci a živou rodinu	On
27. září : Úterý Sv. Vincence z Paula, kněze	19.00 Dr.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, Františku Vlčkovou, duše v očiřtci a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu	
28. září : Středa Slavnost Svatého Václava, mučedníka	8.30 Új.: 17.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za Františka Urubka, jeho rodiče, rodiče Mikuláškovy, jejich + děti, neteř Marii, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny Za + rodiče Váňovy, syna, jejich rodiče a sourozence, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Zichu, rodiče, Jaroslava Floreše, syna, snachu, zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny	Ma Ov
29. září : Čtvrtek Svátek sv. archandělů	19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, Františka Kořenka, duše v očiřtci a Boží požehnání pro živou rodinu	
30. září : Pátek Sv. Jeronýma, kněze a učitele církvě	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Trchalíkovy, Polčákovy, syny Josefa a Františka a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, duše v očiřtci, živou a + rodinu	MH

Pořad bohoslužeb – září 2011 – farnost Horní Lhota

1. září: Čtvrtek Ferie	17.45	Za + rodiče Kozubíkovy, dvě + dcery a duše v očistci
2. září: Pátek Ferie	17.45	Za Miladu Žebráčkovu, rodiče Žebráčkovy, Maňasovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
3. září: Sobota Sv. Řehoře Velikého, papeže	17.45	Za + Josefa Boráně, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
4. září: Neděle 23. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Jiřinu a Václava Havránkovy, dceru Věru, rodinu Žákovu a jejich dva syny, Boží ochranu a požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava a Marii Kozubíkovy, živou a + rodinu
5. září: Pondělí Ferie	19.00	<i>Sehradice:</i> Za rodiče Majzlíkovy, dva syny, rodinu Zvonkovu a Boží ochranu pro živou rodinu
8. září: Čtvrtek Narození Panny Marie	17.45	Za rodiče Honzovy, sourozence, snachu a duše v očistci
10. září: Sobota Bl. Karla Spinoly, kněze a učedníka	17.45	Za + rodiče Vaněčkovy, zetě Milana, rodiče Zavadovy, dva sourozence, švagra a celou živou rodinu
11. září: Neděle 24. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za dvoje + rodiče, duše v očistci a živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
12. září: Pondělí Jména Panny Marie	19.00	<i>Sehradice:</i> Za dar zdraví, pomoc a Boží ochranu pro celé rodiny
15. září : Čtvrtek P. M. Bolestné	17.45	Za + Jaroslavu Pavlíčkovu, + rodiče Pavlíčkovy a Petrášovy, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
17. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + Vladislava Mikuláška, Františka Petráše, jejich sourozence, rodiče z obou stran, živou a + rodinu
18. září : Neděle 25. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Jaroslava a Ludmilu Máčalovy, rodiče z obou stran a ochranu Boží pro živou rodinu Za celou živou a zemřelou rodinu Maňasovu
19. září : Pondělí Sv. Januária	19.00	<i>Sehradice:</i> Za živé a + prátele, dobrodince a duše v očistci
22. září : Čtvrtek Sv. Mořice a druhů, mučedníků	17.45	Za živou a + rodinu Šustkovu a Schovajsovu
24. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za Vladimíra Petruva, tetu, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
25. září : Neděle 26. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Olgu Hovězákovu (<i>výroční mše sv.</i>) Za Václava a Annu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu

26. září : Pondělí Sv. Kosmy a Damiána, mučedn.	19.00	<i>Sehradice: Za + Františka Petráše, Marii a Josefa Stolaříkovy, duše v očištění a živou rodinu</i>
28. září : Středa Slavnost Svatého Václava, mučedníka	17.30	Za rodiče Bačovy, dvě dcery, dva syny, bratra Aloise, Josefa Václavíka, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
29. září : Čtvrtek Svátek sv. archandělů	17.45	Za Josefa Maňase, rodiče, celou živou i + rodinu

* * *

Jistého muže zkušeného v meditaci se ptali, čím to je, že dokáže být vždycky usebraný, i když je velice zaměstnán. Od odpověděl: „Když stojím, tak stojím, kdy jdu, tak jdu, když sedím, tak sedím. Když jím, tak jím, když mluvím, tak mluvím.“ Tu mu vpadli tazatelé do řeči: „To děláme také, ale co děláš ještě kromě toho?“ On znovu odpověděl: „Když stojím, tak stojím. Když jdu, tak jdu. Když sedím, tak sedím. Když jím, tak jím. Když mluvím, tak mluvím. Když se modlím, tak se modlím...“ Oni znovu říkali: „To přece děláme také.“ On jim však řekl: „Ne, když vy se modlíte, jste už zase u svých obchodů. Když sedíte, tak už zase stojíte. Když stojíte, už jdete. Když jdete, jste už u cíle...“

VLAK JANA PAVLA II. POPRVÉ V ČR

**POZVÁNKA K NÁVŠTĚVĚ VÝSTAVY O JANU PAVLU II.
A K PROHLÍDCE ARCIBISKUPSKÉHO PALÁCE V OLOMOUCI 23.-24.9.2011**



Ve dnech 21.-28.9.2011 bude Českou republikou projíždět papežský vlak. Byl postaven v Polsku a je koncipován jako vlak k přepravě poutníků a jako audiovizuální expozice, připomínající život a dílo slovanského papeže. Do ČR přijíždí na oslavy státní svátku sv. Václava. Ve vlaku je instalována výstava „Poutník Jan Pavel II.“ 21.9. přijede vlak do St. Města u Uh. Hradiště. Tam bude pro veřejnost otevřen ještě týž den

odpoledne a následující den 22.9. 9.00-17.00 hod. Poté vlak přejezdí do Olomouce a bude 23.-24.9. otevřen k prohlídce 9.00-17.00 hod. na hlavním nádraží. 25.9. je vlak v Hr. Králové, 26.-27.9 v Praze. 28.9. pojedí s církevními a státními představiteli na Národní svatováclavskou pouť do St. Boleslavi a poté se vrátí do Polska. Prohlídka vlaku je zdarma.

V souvislosti s prohlídkou vlaku v Olomouci je možné prohlédnout si i nově otevřený Arcibiskupský palác v Olomouci, kde papež pobýval u příležitosti svatořečení sv. Zdislavy a sv. Jana Sarkandra v r. 1995.



Arcibiskupský palác je od svého vzniku a do současnosti sídelní rezidencí olomouckých biskupů a arcibiskupů (od r.1777). Arcibiskupská rezidence je významným příkladem barokní palácové architektury na Moravě. Dvoupatrová budova s bohatě zdobeným neobarokním průčelím a trojicí barokních portálů je dispozičně uspořádána kolem dvou uzavřených nádvoří. V interiéru paláce je dochovaná řada místností s bohatou uměleckou výzdobou, vznikající postupně od druhé poloviny 17. století do počátku 20. století.

Je také možné při této příležitosti navštívit a prohlédnout si v Olomouci i katedrálu sv. Václava spolu s výstavou v kryptě, kde jsou umístěny předměty Jana Pavla II.



Srdečně zveme všechny zájemce k využití této jedinečné příležitosti navštívit expozici papežského vlaku, Arcibiskupský palác i katedrálu sv. Václava



Zprávy a informace

Ve Slopném byl posvěcen nový kříž před kostelem sv. Rocha. Původní kříž před kaplí sv. Rocha byl postaven v r. 1893. Při začátku stavby kostela v r.1995 musel kříž ustoupit, nedal se rozebrat, kámen byl

zvětralý, zachovala se pouze socha Krista. Kříž kostelu stále chyběl, požádali jsem 28. února t.r. otce děkana, zda bychom k oslavě 750. výročí první zmínky o vzniku obce nepostavili nový kříž. Otec děkan okamžitě začal zajišťovat kamenickou firmu a finance. Letos je to již 15. let, kdy byl kostel sv Rocha posvěcen a při příležitosti oslav 750. let obce byl kříž z darů věřících ze Slopného 21. 8. 2011 posvěcen.

Ing. Antonín Váňa

Upřímně Pán Bůh zaplat' všem dárcům, kteří přispěli na obnovu kříže před filiálním kostelem sv. Rocha ve Slopném.

P. Jan Můčka

Poděkování. V neděli 28. srpna se konala v Újezdě oslava 750 let výročí první zmínky o obci. Jako duchovní správce upřímně děkuji všem, kteří přispěli k důstojné oslavě této slavnosti, která začala děkovnou mší svatou v újezdském kostele. Mše svatá byla přenášena televizí NOE. Všem, kteří pomáhali s přípravou kostela, jeho úklidem a výzdobou, aktivní pomocí pracovníkům televize a všem účastníkům, kteří účasti na této mši svaté prezentovali své křesťanské smýšlení, vztah k naší farnosti a především ke svému farnímu kostelu.

P. Jan Můčka

Kurz pastoračních pomocníků ve farnosti. V letošním roce proběhne v našem děkanátě kurz pastoračních pomocníků, kterého se mohou zúčastnit všichni, kteří mají zájem aktivně pomáhat ve farnosti ať pomocí při liturgii, při pastoraaci mládeže, nebo v péči o nemocné a pod. Přitom mají zájem prohloubit si své znalosti ve víře. Kurz je vhodný i pro ty, kteří sice aktivně ve farnosti zatím nepracují, ale mají zájem o prohloubení náboženského života ve své rodině, především při výchově dětí. Přihlásit se je možné do 15. září 2011.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v září 2011

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

3.9:	17.	2.	11.
10.9:	18.	3.	12.
17.9.:	1.	4.	13.
24.9:	2.	5.	14.

;